СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
Слідчий відділ
вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Дніпро 17 квітня 2025 року

Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Береза Євген Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024050000003630, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 24.12.2024, за попередньою правовою кваліфікацією ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 111, 112, 276, 277, 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

Мойсеєвій Олені Олексіївні, 19.03.1988 року народження, уродженці с. Краснівка Волноваського району Донецької області, зареєстрована за адресою: Донецька область, Волноваський район, село Краснівка (нинішня назва – Сонячне), вулиця Леніна, будинок 24, громадянці України,

про підозру у колабораційній діяльності, а саме у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора в закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – Україна.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки у межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти

України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

У цей же день президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглись на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої

техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права.

Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також усупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

На підставі Указу Президента України «Про введення воєнного стану в України» від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 2102-IX, в Україні із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб введено воєнний стан, який у подальшому неодноразово продовжувався, та діє і по нині.

Відповідно до п .п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово

окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Згідно з наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 28.02.2025 № 376 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» Хліободарівська сільська територіальна громада Волноваського району включена до Переліку тимчасово окупованих російською федерацією з 05.03.2022.

Надалі, у не встановлений досудовим слідством час, але не пізніше 19.04.2022 представниками окупаційної адміністрації держави-агресора здійснено реєстрацію закладу освіти так званого «Муниципального бюджетного общеобразовательного учереждения «Красновская школа» администрации Волновахского района», перереєстрацію якого у подальшому як юридичної особи здійснено 10.07.2024 на так зване «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Красновская школа Волновахского муниципального округа» Донецкой народной республики», який розташований за адресою: Донецька область, Волноваський район, село Сонячне (попередня назва Краснівка), вулиця Леніна, будинок 29.

У період тимчасової окупації території Волноваського району Донецької області окупаційною адміністрацією російської федерації, всупереч законам України, прийнято рішення про впровадження стандартів освіти російської федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові російської федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови російської федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт – сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти середньої загальної освіти у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 17.05.2012 № 413 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.07.2012 за № 24480) (далі – ФГОС № 413).

У відповідності до п. 3 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти направлений на забезпечення формування

російської громадянської ідентичності учнів; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу російської федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу росії; виховання то соціалізації учнів, їх самоідентифікацію виховання шляхом особистісно та суспільно значущої діяльності, соціального та громадянського становлення, у тому числі шляхом соціального и громадянського становления, у тому числі шляхом реалізаціх освітніх програм, що входять до основної освітньої програми.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Мойсеєва Олена Олексіївна, 19.03.1988 року народження, у невставновлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 20.09.2022 перебуваючи на території села Сонячне (Краснівка) Волноваського району Донецької області, будучи обізнаною, що в Україні введено воєнний стан, свідомо, через власні переконання та стійкі проросійські погляди, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно почала співпрацювати з окупаційною владою російської федерації, та працевлаштувалася до підконтрольного окупаційній владі так званого (далі – мовою оригіналу): «Муниципального бюджетного общеобразовательного учереджения «Красновская школа» администрации Волновахского района», який у подальшому був перейменований у «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Красновская школа Волновахского муниципального округа» Донецкой народной республики», розташований за адресою: Донецька область, Волноваський район, село Сонячне (Краснівка), вулиця Леніна, будинок 29, в котрому обійняла посаду, пов'язану з організацією освітнього процесу та впровадженням стандартів освіти держави-агресора, а саме: заступника директора з виховної роботи.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, маючи мету, направлену на здійснення дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Мойсеєва О.О., перебуваючи за адресою зазначеного навчального закладу, займаючи у ньому посаду т.зв. «заместителя директора по воспитательной работе», згідно з посадовими обов'язками заступника керівника освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора – рф, з урахуванням вимог Федерального закону № 273-ФЗ, ФГОС № 413, а також Наказу Міністерства охорони здоров'я та соціального розвитку рф від 26.08.2010 №761н «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти»» (зареєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.10.2010 за № 18638), виконує покладені на неї наступні функції: організовує поточне та перспективне планування діяльності освітнього закладу; координує роботу викладачів, вихователів, майстрів виробничого навчання, інших педагогічних та інших працівників, а також розробку навчально-методичної та іншої документації, необхідної для діяльності закладу освіти; забезпечує використання та вдосконалення методів організації освітнього процесу та сучасних освітніх технологій, у тому числі дистанційних; здійснює контроль за якістю освітнього (навчально-виховного)

процесу, об'єктивністю оцінювання результатів освітньої діяльності учнів, роботою гуртків і факультативів, забезпеченням рівня підготовки учнів, що відповідає вимогам федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог; організовує роботу з підготовки та проведення іспитів; організовує просвітницьку роботу для батьків (осіб, які їх замінюють); надає допомогу педагогічним працівникам в освоєнні та розробці інноваційних програм і технологій; організовує навчально-виховну, методичну, культурно-масову, позакласну роботу; здійснює контроль за навчальним навантаженням учнів, вихованців; складає розклад навчальних занять та інших видів навчальної та виховної (у тому числі культурно-дозвіллєвої) діяльності; надає допомогу учням (вихованцям, дітям) у проведенні культурно-просвітницьких та оздоровчих заходів; бере участь у доборі та розстановці педагогічних кадрів, організовує підвищення їхньої кваліфікації та професійної майстерності; вносить пропозиції щодо вдосконалення освітнього процесу та управління освітнім закладом, тощо.

Отже, громадянка України Мойсеєва Олена Олексіївна, 19.03.1988 року народження, у не вставновлений досудовим розслідуванням час, але з не пізніше 20.09.2022 по теперішній час, перебуваючи на посаді т.зв. «заместителя директора по воспитательной работе» здійснює впровадження стандартів освіти держави-агресора у вищевказаному навчальному закладі.

Таким чином, громадянка України Мойсеєва Олена Олексіївна, 19.03.1988 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора в закладах освіти, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції **Євген БЕРЕЗА**

«ПОГОДЖЕНО»
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
прокурор відділу захисту інтересів дітей
та протидії домашньому насильству
Донецької обласної прокуратури **Світлана САВКІВ**

17 квітня 2025 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

_____

«____» год. «____» хвилин «___» квітня 2025 року.

Захисник

_____

«____» год. «____» хвилин «___» квітня 2025 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:
Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції
«17» квітня 2025 року **Євген БЕРЕЗА**